

Kirkelig markering – Samenes nasjonaldag 2021

Samenes nasjonaldag dag 6. februar (Samefolkets dag) er en kirkelig merkedag med egne tekstrekker og egen Dagens bønn. Den kirkelige markeringen anbefales holdt på selve dagen, eller i tilknytning til gudstjenesten på nærmest tiliggende søndag (31. januar eller 7. februar 2021), samt i trosopplæringen i ukedagene i uke 6.

Nedenfor finner du veiledning og henvisning til aktuelle ressurser relevant for planleggingen av menighetenes markering av dagen. Det går også an å se dette i sammenheng med trosopplæringstiltak i forbindelse med markeringen av dagen, les gjerne mer om dette på Ressursbanken.

- **VEILEDNING**

Veiledning til den kirkelige markeringen av Samenes nasjonaldag

Den samiske nasjonaldagen kan markeres i egen gudstjeneste på selve dagen eller i forbindelse med hovedgudstjenesten nærmeste tiliggende søndag.

Aktuelle enkeltpersoner eller samiske miljøer i lokalsamfunnet bør trekkes inn i forberedelsen og gjennomføringen av gudstjenesten. Dette kan være for eksempel ulike lokale samiske organisasjoner, foreldrenettverk, samiske språksentre og andre.

Lokale forhold avgjør hvordan gudstjenesten legges opp og i hvilken grad samisk språk tas i bruk. Dagens tematikk kan få nedslag i salme- og tekstvalg, preken, forbønn, musikk, symbolhandlinger etc. Som et minimum bør et samisk kyrie synges og dagen tematiseres i forbønnen.

Et utvalg liturgiledd på nordsamisk, lulesamisk og sørsamisk finnes i Ordning for hovedgudstjeneste (Ordning for hovedgudstjenesten s 70-71). Det finnes også salmer på de samiske språkene i Norsk Salmebok 2013, oversikt s 1421 og 1422.

Bruk av ulike målformer og språk

Språkunderet på pinsedag - at alle hørte apostlene tale om Guds storverk på sine egne tungemål - viser at den kristne kirke fra første øyeblikk har vært en flerspråklig virkelighet. Språk handler om identitet og tilhørighet. Mange behersker flere språk, men det er på vårt morsmål at vi uttrykker tanker og opplevelser best. Morsmålet er hjertespråket og er knyttet til ethvert menneskes identitet og personlighet. I tillegg er språk uttrykk for vår kulturelle arv og tilhørighet. [...]

Når samiske språk [...] får lyde i kirkerommet, styrkes språkernes status i menighet og lokalsamfunn og gir verdighet til dem som er knyttet til disse språkene gjennom morsmål og kulturell arv.

(Utdrag fra veiledningsdelen til gudstjenesteboken)

• RESSURSER TIL BRUK I GUDSTJENESTEN

Nedenfor følger forslag til liturgiledd, tekster og salmer som kan brukes i gudstjenesten, samt andre ressurser som ligger på nett, bl.a. konkrete elementer som kan dras inn i trosopplæringen.

1. Liturgi

Bak i *Ordning for hovedgudstjeneste* står følgende liturgiledd på sørsamisk, lulesamisk og nordsamisk:

- Nådehilsen
- Kyrie
- Trosbekjennelsen
- Fadervår
- Tildelingsord ved nattverd
- Velsignelsen

Det finnes også fullstendige samiskspråklige høymesseliturgier som ligger ute på nett. Her finnes også lydfiler som kan brukes for øving på tekst.

Lenke:

<https://kirken.no/samiske-liturgier>

2. Dagens bønn

Norsk bokmål

Gud, himmelens og jordens skaper, du har kalt jordens folk til å være ett i Kristus. Takk at vi alle kan glede oss over vår arv og våre forfedres land.

Vi ber deg:

Bevar og led samefolket, og gi alle folkeslag et verdig liv i rettferd og fred, ved din Sønn Jesus Kristus, vår Herre, som med deg og Den hellige ånd lever og råder, én sann Gud fra evighet til evighet.

Amen

Sørsamisk

Jupmele, elmien jïh eatnemen sjugniedæjja, datne veartenen almetjidie gohtjedamme aktesne årrodh Jeesus Kristusnie. Gijhtebe juktie maehetebe mijjen maadtoej aerpeste aavoedidh jïh mijjen maadtoe-laanteste.

Rohkelibie:

Vuesehth geajnoem jïh vaarjelh saemide, jïh baajh gaajhkide almetjidie vyörtogsvoetesne jïh raefsesne veasodh dov Baernine, Jeesus Kristusnie, mijjen Åejvine, gie datnine jïh Aejlies Voejkeninie aktene jeala jïh reerie, aajne, saetnies Jupmele ihkuvistie ihkuvasse.

Aamen

Lulesamisk

Jubmel, alme ja ednama sjivnjediddje, dån la gåhttjum ednama álm mugijt viesutjit aktan Krisusijn. Gijtto gå mij gájka máhttep mijá árbes ja mijá ájttegij duobddágijis ávvudallat.

Råhkålip dunji:

Várjjala ja oatsoda sámeálm mugav, ja sálli gájkka almasjtjerdajt viesutjit værddogis iellemav rievtesferduodan ja ráfen, Barnat Jesus Kristusa, mijá Hærrá baktu, guhti dujna ja Ájlis Vuojnjanijn viessu ja ráddi, ájnna duohta Jubmel ihkeven ájges ihkeven ájggáj.

Amen

Nordsamisk

Ipmil, almmi ja eatnama sivdnideaddji, don leat rávkan máilmmi álbmogiid leat oktan álbmogin Kristusis. Giitu go mii buohkat beassat illudit iežamet árbbi ja máddariiddamet eatnama dihtii.

Mii rohkadallat:

Várjal ja láide sámi álbmoga, ja atte buot álbmogiidda árvvolaš eallima vuoiggalašvuodas ja ráfis, Bártnát Jesus Kristusa, Hearrámet, bokte, guhte duinna ja Bassi vuoijnain eallá ja rádđe, okta duohta Ipmil agálašvuodas agálašvuhtii.

Amen

3. Tekster

Dersom den kirkelige markeringen av samenes nasjonaldag holdes 6. februar anbefales det at tekstene i den nye tekstboka benyttes. Dersom markeringen innlemmes i en av de tilliggende søndagers gudstjeneste, kan søndagens tekst benyttes.

2. tekstrekke – Samenes nasjonaldag

Salme 126,1–6 Så med tårer, høste med jubelrop

Fil 4,4–9 Gled dere i Herren

Matt 22,34–40 De to store bud

Sørsamisk:

Salme 126,1–6

Hiejefaaroe-saalme.

Gosse Åejvie Sionen nåake bætije biejjide
hijven biejjiejgumie lätnoeji,
dellie mijjese goh nïekedasse sjïdti.

2 Dellie föörhkedimh,
dellie aavosne laavloejimh.

Dellie åålmegi luvnie soptsestin:
« Åejvie stoere åavtoem dejtje dorjeme.»

3 Stoere gujht dihte maam Åejvie mijjese dorjeme,
jih mijjeh aavoedimh.

4 Åejvie, jarkelh mijjen nåake bætije biejjide
goh Negeven johketjidie!

5 Dah gieh tjearoen seejeh,
edjtjeh aavosne doksedh.

6 Tjearoen vaedsieh saajoejgumie,
aavosne bäästide bætieh gerniegårresth-tjomhpigumie.

Fil 4,4–9

4 Aavoedidie ikth Jupmielinie. Aaj vihth jeahtam: aavoedidie. **6** Aellede tjoeperdh, juktie gosse tjåarvode jih rohkelidie, gijhtede dellie Jupmelem jih baajede satnem åadtjodh daejredh maam vaajtelidie. **7** Dellie Jupmelen ræeffie, mij sagki stuerebe gaajhkijste mijjen åssjalommesijstie, edtja dijjen vaajmojde jih dijjen åssjalommesidie Jeesus Kristusisnie vaarjelidh. **8** Jih dellie viellemh: Dam maam saatnan lea, dam maam vyörtegs, reaktøe jih tjielke, dam maam iehtsemes jih ussjedammes, gaajhkem bueriem jih gaajhkem maam gaarmerdes lea, dam edjtjede evtiedidh. **9** Dam maam manneste leereme jih dam maam dåastoeh tamme, govleme jih vuajneme, dam edjtjede darjodh. Dellie ræeffien Jupmele dijjine.

Matt 22,34–40

34 Gosse farise´erh govlin guktie Jeese sadduke`eridie magkaldah teme, dellie dah tjåanghenin. **35** Akte dejtje tjaalege-ååhpetijstie sæjhta Jeese gïehtjelidh: **36** "Åejvie, mij bævrojde stööremes?" **37** Jeese vaestede: "Datne edtj Åejviem, jïjtjedh Jupmelem, abpe jïjtjedh vaajmoste, abpe jïjtjedh

sealoste jih abpe jijtjedh jiermeste iehtsedh. **38** Daate bávroe lea dihte stööremes jih dihte voestes. **39** Akte mubpie bávroe seamma stoere: Datne edtjh jijtjedh lihkemassem iehtsedh guktie jijtjemdh eahtsah. **40** Abpe bávroegærja jih profeth dejstie göökte bávrojste guadtalgieh."

Lulesamisk:

Salme 126,1–6

Gå Härrá Sionav vuorbábá jårggálij,
de gájkka midjij lij niehkon:
2 tjajmadijma, ávos lávludijma,
sjálle mijá báksimijs badjánij.
De javllin álm mugij gaskan:
Härrá sidjij stuorijt dagáj!
3 Härrá midjij stuorijt dagáj,
ja danen lijma ávulattja.
4 Härrá, mijá oasev jårggála,
náv gáktu hekkav Negeva jåggájda vattá.
5 Gudi gadnjali j sáddjiji
sjállárdalá sájov tjuohppi.
6 Tjiero vádtsi sáddjiji,
sjállárdalá báhti gimpojt guotte.

Fil 4,4–9

4 Avvudallit agev Härrá sinna. Ájn akti sidáv javllat: ávvudallit. **5** Vuojnnisa gájkka almatja man gierddisa lihpit. Härrá le lahka. **6** Allit masstak måråsta, ájnat ráhkádaládijn Jubmelav gijttit ja sunji diededihtit gájkka di j sávdasájt. **7** Jubmela ráfe, mij le mijá jiermijs ienep, várjjalus di j vájmojt ja ájádusájt Kristus Jesusin. **8** Ja de vil, muv vielja: mujttit gájkka, mij le duohta, guddnen aneduvvam, duolla ja rájnas, manna le iehtsemárvo ja guddnedimárvo, gájkka mav buorre dáhpén gáhttu ja gájkka mij rámpov ánsit. **9** Dahkit mav lihpit oahppam ja duosstum, gullam ja vuojnnám muv lunna. Lehkus de ráfe Jubmel di j ájn.

Matt 22,34–40

34 Gå farisea gullájin gáktu Jesus lij saddukeajs njálmev buodum, de tjáhkanin, **35** ja muhtem láhkaoahpes sidá j suv gáhttalit gatjáda: **36** "Áhpaddje, mij le lága budá j stuorámu j?" **37** Sunji vásstedij: "Galga Härráv, Jubmelat iehttet álles vájmostat, álles sielostat ja gájkat jiermestat. **38** Dát lea stuorámu j ja vuostas j budá. **39** Dan manjel le nubbe, mij le avtalágás j tjerdas: *Galga guojmát iehttet náv gák ietjat.* **40** Dá guoktá budá libá ábbá lága ja profetaj vuodo."

Nordsamisk:

Salme 126,1–6

Go Hearrá jorgalii Siona oasi,
de mii leimmet dego niegadeaddjit.
2 Dalle min njálbmi lei dievva boagusteamis,
min njuovčča ávvučuorvasis.
Dalle dadje álbmogiid gaskkas:
Stuorra daguid lea Hearrá dahkan dáidda.
3 Duođaid, stuorra daguid lea Hearrá dahkan midjiide,
ja mii šattaimet illui.

4 Jorgal min oasi, Hearrá, dego Negeva jogažiid.

5 Sii guđet gilvet čierumiin
láddjejit ávvučuorvasiiguin.

6 Čieru sii mannet gilvit gortniset,
ávvudemiin sii máhccet gordnegihput salas.

Fil 4,4–9

4 Illudehket álelassii Hearrás! Vel oktii cealkkán: Illudehket! **5** Dovdoset buot olbmot ahte dii lehpet láđđásat. Hearrá lea lahka! **6** Allet ane morraša mastege! Buktet baicca buot dárbbuideattet ovdan Ipmilii rohkadallamiin ja ánodemiin giitevašvuodain! **7** De Ipmila ráfi, mii manná buot jierpmi badjel, várjala din váimmuid ja jurdagiid Kristus Jesusis. **8** Loahpas, oskuguoimmit: Váldet vuhtii buot dan mii lea duohta, gudnálaš, riekta ja buhtis, buot dan mii lea ráhkistan ja gudnejahttin veara, juohke buori dábi ja buot mii ánsásá rámi! **9** Dahket dan maid lehpet oahppan ja vuostáiváldán, oaidnán ja gullan mus. De ráfi Ipmil lea dinguin.

Matt 22,34–40

Go farisealaččat gulle ahte Jesus lei buđđon saddukealaččaid njálmmi, de sii čoahkkanedje. **35** Muhtun sis, muhtun láhkadovdi, hálidii geahččalit su ja jearai: **36** «Oahpaheadji, guhtemuš báhkkon lea lága stuorimus báhkkon?» **37** Son vástidii: «Don galggat ráhkistit Hearrá Ipmilat oppa váimmustat ja oppa sielustat ja oppa mielastat. **38** Dát lea stuorimus ja mávssolaččamus báhkkon. **39** Muhto nubbi lea seammá stuoris: Don galggat ráhkistit lagamuččat nugo iežat. **40** Dán guovtti báhkcoma alde orru oppa láhka ja profehtat.»

4. Tanker om tekstene

Tekstene for dagen handler om glede med ulike perspektiver. Glede over Guds storverk for oss (*Salme 126*), gleden over fellesskapet og livet som Gud har gitt oss med muligheter til å være nær Gud (*Fil. 4,4-9*) og de to store budene som handler om kjærligheten til Gud, nesten og oss selv (*Matt. 22,34-40*). Den røde tråden i tekstene er at Gud er nær oss i vår hverdag, i det små og i det store. Dette gir grunnlaget for gleden. Det er ikke våre ytre omstendigheter, egne prestasjoner eller mangel på problemer som danner gledens fundament. Det ligger i Guds evige omsorg for oss og hans stadige nærvær i våre liv, uansett hvordan vi måtte ha det.

Den første teksten fra Salme 126 forteller om en Gud som har grepet inn og forandret skjebnen for sitt folk. Der det før var gråt og klage kan det nå høres gledesrop. Bakgrunnen er israelfolkets hjemkomst til Sion fra Babylon. Salmen er et uttrykk for fryden over frigjøringen som Gud har gitt sitt folk. Gud er ikke bare i tempeltjenesten og en som lytter til bønner, men en levende Gud som virker i historien og kontinuerlig jobber med frigjøring. Vi kan på det personlige plan legge alt framfor Gud og ta imot hans tilgivelse og forsoning. Dette er hjertets omvendelse.

Men det gjelder også på et større plan i verden. Gud er alltid den som gjør fri der hvor urett blir begått. Når folk reiser seg igjen fra undertrykkelse, er det de samme kreftene som reiste Kristus opp fra de døde som trer i kraft. Dette er Guds levende nærvær i verden og stadige kamp for frigjøring i våre liv.

Tekstene fra det nye testamentet omhandler gleden og kjærligheten. Disse to er uløselig knyttet sammen. I Gud er glede og kjærlighet; ikke som en romantisk og lykkesøkende følelse, men som nåde og sannhet. Vi kan glede oss over livet fordi Gud har skapt oss, og det er Guds nåde. Men Gud gleder

seg i tillegg over sannheten. Der det foregår urett og løgn vil gleden være fraværende. Derfor må vi mennesker elske, slik som Gud elsker oss. Og denne kjærligheten gir grunnlag for endring, tilgivelse og forsoning i alle deler av våre liv.

Dette er også tematikk som berører deler av historien til det samiske folk og møtet med forsoningspolitikken. I kjølvannet oppsto det en mindreverdigfølelse rundt samisk språk, kultur og selvforståelse. Det ble begått urett og det førte til sår som det samiske folk har båret, og noen fortsatt bærer den dag i dag. De siste tiårene har det derimot skjedd en vitalisering og glede over det samiske og egen identitet som en verdifull del av jordens mangfold. Slik Gud var nær da israelsfolket ble løst fra sitt fangenskap, har han også vært virksom i denne prosessen.

Gleden over å kunne være den du ble skapt til å være, med ditt språk, kultur og egen personlighet kan bli frarøvet. Da behøves det en inngripen som kan vende skjebnen for den som blir utsatt for det. Og det krever kjærlighet slik at partene kan gå framtida i møte i forsoningens tjeneste. Dette er kjernen i evangeliet og Guds forsoning med oss mennesker.

Om vi leser tekstene sammen er det en gjennomstrømmende glede i dem. En glede over Guds skaperverk og vårt mangfold. En kjærlighet som er evig og fra Gud og som viser oss hvordan vi skal være mot hverandre. Vi er alle like mye verd og vi er alle like mye verdt å kjempe for. Dette er fokuset i tekstene som gjelder på Samefolkets dag. Og som det ble sagt i det samepolitiske programmet vedtatt av samekonferansen i Gällivare i 1971: "Vi er samer og vil være samer, uten derfor å være hverken mer eller mindre enn andre folk i verden."

5. Forbønn

Nedenfor finnes forslag til forbønnsledd på norsk, sørsamisk, lulesamisk og nordsamisk arbeidet av Samisk kirkeråd tidligere år.

Norsk

Herre, vår Gud, vi takker deg for det samiske folk [vårt folk] og deres[våre] tradisjoner og for de landområder der de [vi] har hatt nok til livets opphold.

Gi oss alle vilje og visdom til å ta vare på alt det gode vi har fått i arv fra våre forfedre. Vi ber i dag særskilt for de samiske primærnæringene og deres muligheter til å høste av naturens gaver på land og hav. Vi ber for dem som opplever uro for framtida på grunn av store tap til rovdyra, og for ungdommen som føler usikkerhet. Vi ber også for fjordfolkets mulighet til å høste av det som havet gir. Lær oss å forvalte dine gaver rett. Det ber vi om i Jesu navn.

Sørsamisk

Åejvie, mijjien Jupmele, datnem gijhtebe mijjen almetji åvteste, mijjen vuekiej jïh dajvi åvteste gusnie åadtjobe årrodh jih gaajhkem jieliemasse åadtjodh.

Vedtieh syjhtedem jïh vijsiesvoetem guktie vaarjelibie gaajhkem bueriem maam libie eerpeme mijjen maadtojste. Rohkelibie: vedtieh saemien jieleme-dårrehtimmide nuepieh eatnamistie

jih jaevrijste gaajhkem jielemasse aadtjodh. Rohkelibie dej ávteste gieh aerhkie leah bætije biejjiej ávteste juktie vaejsjeh jeeluvistie rebpieldieh jih noeregi ávteste gieh aerhkie leah. Rohkelibie dej ávteste gieh mearoen baalte árhoeminie guktie dah mearoste beapmoeh áadtjoeh. Vuesehth guktie edtjebe dov buerie vadtesidie staerieslaakan vaarlidh. Dan bijre rohkelibie Jeesusen nommesne.

Lulesamisk

Hærrá Jubmel, gijttep duv sáme álmuga [mijá álmuga] ja sijá [mijá] dábij ávdås ja daj duobddágij ávdås gánnå sij [mij] li[p] bierrgim.

Vatte midjij gájkajda sidodav ja vijsesvuodav váj várajda válldep gájkka buorev majt lip ietjama ájttegijs árbben oadtjum. Uddni sierraláhkáj ráhkádallap sáme vuodoæládusáj ávdås ja sijá máhttelisvuodaj ávdås nuoren ja aj gátten bierrgit. Ráhkålip sijáj ávdås gudi boahhteájges márráhi urudisáj diehti, ja nuoraj ávdås gudi juorruli. Ráhkádallap aj vuodnaárrij ávdås váj sij bessi nuores tjuohppat. Áhpada mijáv váj vuogas láhkáj duv vattáldagájt háldadip. Dav ráhkádallap Jesusa namán.

Nordsamisk

Hærrá, min lpmil, mii giitit du sámi álbmoga (min álbmoga ja sin (min) árbevieruid ovddas ja guovlluid ovddas gos sii (mii) leat viežžan birgejumi.

Atte midjiide buohkaide dáhtu ja viissisvuoda atnit vára buot buriin maid min máttarváhnemat leat midjiide addán árbin. Mii rohkadallat erenoamážit sámi vuoddoealáhusaid ovddas ja vejolašvuoda háhkat birgejumi luonddu valljodagain sihke eatnamis ja ábis. Mii rohkadallat sin ovddas geat boraspiriid speadjamiid dihte vuorrástuvvet boahhteáiggi dihte, ja nuoraid ovddas geat dovdet eahpesihkarvuoda. Mii rohkadallat maid buohkaid ovddas geat ásset vuonain ja vižžet birgejumi das maid mearra addá. Oahpat min geavahit du attáldagaid rievttis láhkái. Dan rohkadallat mii Jesusa nammii.

Fader vår

Sørsamisk:

Mijjen Aehtjie guhte leah elmierijhkesne.

Baajh dov nommem aejliestovvedh.

Baajh dov rijhkem bætiedh.

Baajh dov syjhtedem eatnamisnie sjidtedh

guktie elmierijhkesne.

Vedtieh mijjese daan biejjien
mijjen fierhten-beajjetje laeippiem.
Luejhtieh mijjeste maam mijjeh meadteme
guktie mijjeh luejhtebe
dejstie guhth mijjese meadteme.
Aellieh luejhtieh mijjem giehtjelimmiej sījse,
vaallah vaarjelh mijjem bahheste.
Juktie rijhke lea dov,
faamoe jīh earoe ihkuven aajkan.
Aamen.

Lulesamisk:

Áhttje mijá guhti le almen.
Ájlistuvvus duv namma.
Báhtus duv rijkka.
Sjaddus duv sidot gåk almen,
náv aj ednamin.
Vatte midjij uddni mijá bájvvasasj lájbev.
Ja luojte midjij suttojdimme ándagis,
náv gåk mij aj luojttep mijá velgulattjajda.
Ja ale mijáv gähttalibmáj lájddi,
ájnat várjjala mijáv bahás.
Juhte duv le rijkka ja fábmo ja herlukvuohta
ihkeven ájggáj.
Amen.

Nordsamisk:

Gammel form:

Áhčči min, don guhte leat almmis.

Basuhuvvos du namma.

Bohtos du riika.

Šaddos du dáhtu,

mo almmis nu maiddái eatnama alde.

Atte midjiide odne min beaivválaš láibámet.

Ja atte midjiide min suttuideamet ándagassii

Nugo maiddái mii ándagassii addit min velggolaččaidasamet;

ja ale doalvo min geahččalusa sisa,

muhto beastte min bahás eret.

Dasgo du lea riika ja fápmu ja gudni agálašvuhtii!

Amen.

Ny form:

Áhččámet, don guhte leat almmis!

Basuhuvvos du namma.

Bohtos du riika.

Šaddos du dáhttu,

mo almmis nu maiddái eatnama alde.

Atte midjiide odne min beaivválaš láibbi.

Atte midjiide min suttuid ándagassii,

nugo mii ge ándagassii addit velggolaččaidasamet.

Ale ge doalvo min geahččalussii,

muhto beastte min bahás eret.

Dasgo du lea riika ja fápmu ja gudni agálašvuhtii.

Amen.

På nordsamisk brukes det to oversettelser av Fader vår. Om dere er usikre på hvilken form dere kan bruke, kan menighetens medlemmer rådføres om hvilken form de er mest fortrolige med.

6. Salmeforslag

I Norsk salmebok 2013 finnes 15 salmer på henholdsvis sørsamisk, lulesamisk og nordsamisk språk; alle med norsk parallelltekst. Registeret over samiske salmer bakerst i Norsk salmebok (s. 1421 – 1422) kan være til hjelp i planleggingen av gudstjenesten. Menigheter som bruker egne samiske salmebøker (nordsamisk og lulesamisk) vil ha et større utvalg salmer å velge blant.

Nedenfor er et lite knippe samiske salmer med henvisning både til Norsk salmebok og andre salmebøker.

Den samiske nasjonalsangen

Norsk salmebok (2013): 758 (på norsk, nordsamisk, lulesamisk og sørsamisk)

Om sangen: <http://www.sametinget.no/Om-Sametinget/Bakgrunn/Nasjonaldag-og-nasjonale-symboler>

Kyrie (nordsamisk)

Norsk salmebok (2013): 976.6 / Salmer 1997: 270

Biejjiem jih askem / Solen och månen (Sørsamisk omdiktning av Måne og sol)

Norsk salmebok (2013): 241 / Salmer 1997: 282 (sørsamisk)

Sálbmagirji II: 766 (nordsamisk)

Julevsáme Sálmmagirjje: 13 (lulesamisk)

Laudate omnes gentes / Dal lávllo oppa eanan

Norsk salmebok (2013): 384 / Salmer 1997:230 / Sálbmagirji II: 508 (nordsamisk)

Julevsáme Sálmmagirjje: 223 (lulesamisk)

Deilig er jorden

Norsk salmebok (2013): 48 (norsk, sørsamisk, lulesamisk og norsk)

Sálbmagirji II: 376 (nordsamisk)

Julevsáme Sálmmagirjje: 203 (lulesamisk)

Salmer 1997: 283 (sørsamisk)

Gulá muv ráhkálvisájt / Hör mina böner, Herre (lulesamisk)

Norsk salmebok (2013): 639

Jeg folder mine hender små

Norsk salmebok (2013): 731 / Sálbmagirji: 76 (nordsamisk)

Julevsáme Sálmmagirjje: 52 (lulesamisk)

Salmer 1997: 278 (sørsamisk)

Salmebøker

-Norsk salmebok 2013

-Sálbmagirji

-Sálbmagirji II

-Julevsáme Sálbmagirji

Noen samiske salmer finnes også i Salmer 1997 og i Noen salmer fra nord.

Det er også utgitt samiske salmebøker i Finland og Sverige som brukes i noen menigheter i Norge.

7. Nettressurser - Samenes nasjonaldag

Den norske kirke, Ressursbanken: <https://ressursbanken.kirken.no/nb-NO/2017/markering-av-samisk-nasjonaldag/>

Sametinget: <http://www.sametinget.no/Om-Sametinget/Bakgrunn/Nasjonaldag-og-nasjonale-symboler>

Ovttas, samiske læremidler på nett: <http://ovttas.no/nb/node/29492>

Lykke til med den kirkelige markeringen av Samenes nasjonaldag!

Oppdatert 19. november 2021